

РЕШЕНИЕ

№ 1483

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9728** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на М. П., гражданин на Г., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 407, срещу Решение № 1459/14.05.2021 г. на Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Твърди се, че административният орган е изложил бланкетни мотиви, като не е обсъдил наведените от чужденеца доводи и събраните доказателства. Според оспорващия, бежанската му история не е оценена от административния орган цялостно, обективно и всеобхватно. Не са взети предвид общоизвестните данни за страната на произход и по-конкретно за многобройните данни за драстично нарушение на граждански и политически права. Цитирана е относима, според чужденеца, практика на АССГ и Европейския съд за защита правата на човека. По време на проведените по делото открити съдебни заседания, оспорващият не се явява. Многократно е търсен на известния по делото адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 407. Не е открит. Жалбоподателят е бил редовно призован за съдебно заседание по реда на чл. 18а, ал. 9 АПК. Назначеният му по реда на ЗПП адвокат А. П. поддържа жалбата. В хода по същество заявява, че по отношение на М. П. са налице предпоставките на чл. 8 ЗУБ да му бъде предоставен статут на бежанец.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Д. Д. оспорва жалбата. Заявява, че при анализа на бежанската история ясно се налага изводът, че причините, поради които жалбоподателят е напуснал държавата си на произход са икономически и финансови, които причини по естеството си не спадат към условията за предоставяне на международна закрила.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща прокурор за участие по делото.

Административен съд София – град, I отделение, 45 – ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № УП 20475/01.04.2020 г. до Държавната агенция за бежанците М. П., е поискал предоставяне на закрила. Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП 20475/01.04.2020 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗУБ.

На 08.12.2020 г. с М. П. е проведено интервю. Резултатите са обективирани в протокол рег. № УП 20475 от същата дата. Жалбоподателят твърди, че е напуснал Г. през 2018 г. и е пристигнал в Ш., където му е било отказано право на предоставяне на международна закрила и същият е бил върнат обратно в страната си на произход. През юни 2109 г. отново е напуснал Г. и от там през Турция и България, отново е опитал да достигне Ш., но още на летището е бил спрян и върнат в България. Впоследствие няколко пъти е правил опит да достигне Ш., включително и по суша през Румъния, но всеки път е бил връщан, поради наличие на печат в паспорта му, удостоверяващ отказа на шведските власти да го допуснат на тяхна територия. Целта му била да се установи в Ш., където при свои познати щял да си намери работа. След като похарчил парите си, М. П. решил да поиска международна закрила, подавайки посочената по-горе молба в ДАБ.

Жалбоподателят изтъква по-време на интервюто си, че майка му е осетинка, а баща му е грузинец. В Г. не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност или изповядването на източно-православната религия. До 2013 г. служил във въоръжените сили на Г., като е бил и на мироопазваща мисия в К.. През същата година бил принуден да напусне, като му била дадена възможност да го направи доброволно. Като неофициална причина му било казано, че е поради това, че подкрепя националното движение и е служил по време на президента С., който напуснал страната. По време на военната си служба М. П. не е участвал в политическа дейност, защото това било забранено. След като напуснал, започнал открито да симпатизира на националното движение на С.. Тогава стартирал малък частен бизнес. Имал магазин и пекарна. Но през 2017 г. започнали проблеми. Било изфабрикувано и обвинение срещу него, за това, че е руски шпионин, поради осетинските му корени. Властите го подлагали на непрекъснати проверки и така пречели на работата му. По тези причини решил да замине за Ш.. Не сочи, че някой е заплашвал живота му открито, но са го притеснявали финансово, заради непрекъснатите проверки. Бил е принуден да затвори бизнеса си и да изтегли голям кредит, който не могъл да плаща, поради което загубил апартамента си. Негов приятел от полицията го посъветвал да напусне страната, защото може да му бъде повдигнато обвинение за шпионство. Страхува се да се върне в Г., защото е убеден, че там ще го затворят.

Интервюто е проведено чрез видеоконферентна връзка с помощта на преводач от

грузински език, защото интервюистът е счел, че М. П. владее руски език, но не в такава степен, че да участва пълноценно в интервюто.

Видно от писмо № М - 2874 от 11.05.2020 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Г” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на А. М. П., в случай че същият отговаря на условията по ЗУБ.

Като доказателство по делото е приета справка относно общото положение в Република Г. и спазването на човешките права.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, заместник-председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет е намерил, че не са налице материалноправните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Административен съд София – град, I отделение, 45 – ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на М. П. на 25.05.2021 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 01.06.2021 г. (вх. № УП 20475), т. е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Настоящото производство пред състав на АССГ е второ поред. С Решение № 9089 от 18.10.2022 г. на ВАС, Четвърто отделение, по административно дело № 1611 от 2022 г. съдебният акт на АССГ е отменен. Прието е, че той е неправилен поради наличие на допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 209, т. 3, предложение 2 – ро АПК. Личното присъствие на жалбоподателя в административното производство не е задължително, но в случая той е присъствал в съдебното заседание пред първата инстанция. Не е бил осигурен преводач от грузински език. Преводът е бил осъществен от и на руски език посредством преводач. Това е нарушило правото на жалбоподателя да участва пълноценно в производството, въпреки че той е посочил, че не разбира руски език.

Във връзка с указанията на ВАС настоящият състав положи всички усилия да осигури участието на жалбоподателя в производството по делото. Бяха направени и всички усилия да се осигури преводач от и на грузински език. Въпреки положените усилия жалбоподателят не беше открит на известния по делото адрес. Беше получено писмо от Съюза на преводачите, от което се установи, че не е възможно да се осигури преводач от и на грузински език. Писмото е изпратено по имейл (л. 21 от делото). Лицето, което е осъществило превод пред ВАС – Л. Ц. изрично, след телефонен разговор е заявил, че не желае да осъществява превод, доколкото е започнал нова работа и не е заклет преводач (л. 7 от делото).

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. П. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ предпоставки. Молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена.

Настоящият състав намира, че правото на убежище е субективно право. При определени материалноправни условия лицето има правото да потърси и получи

убежище от държава, различна от държавата на неговото гражданство, или – ако е без гражданство – от държавата на обичайното му местоживееене. В конкретния случай съдът трябва да осъществи контрол и проверка относно въпроса, дали са били предпоставките на ЗУБ по отношение на жалбоподателя да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Определението за бежанец е въведено с Конвенцията за статута на бежанците на ООН от 1951 г. Националният закон възпроизвежда това определение в чл. 8 от ЗУБ. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

От друга страна, съществен белег на хуманитарния статут е неговият акцесорен характер. Той се предоставя само ако кандидатът не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец (чл. 9, ал. 1 ЗУБ). Предоставянето на хуманитарен статут е национална форма на субсидиарна международна закрила. По силата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Основен принцип при разглеждане на молбите за предоставяне на закрила е, че същите трябва да бъдат разглеждани на индивидуален принцип.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от М. П. доводи, касаещи търсеното от него право на закрила. Съдът не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият не е доказал твърденията си, че ако се завърне в Г., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока и не са представени писмени доказателства. Жалбоподателят сочи, че е имал проблеми с официалните власти по повод на осъществявана от него търговска дейност. Съдът не може кредитира в цялост, изложената по време на интервюто бежанска история, защото тя съдържа непоследователни и противоречиви данни. Оспорващият сочи, че до 2013 г. е служил в армията, след което е бил принуден да напусне, поради падането от власт на президента С.. Основна причина за напускане на страната на произход са били проблемите, които властите му създавали, във връзка с бизнеса му след 2017 г. В първата част на интервюто М. П. сочи, че срещу него е имало изфабрикувано обвинение затова, че е руски шпионин. Във втората част, според него, той е бил предупреден от свой приятел, че евентуално ще му бъде повдигнато обвинение. Изложените обстоятелства се различават драстично и правят основния мотив за наличие на обосновано опасение от връщане в Г. нелогично и твърде малко вероятно. В случай че властите наистина са разполагали с данни за извършено от М. П. престъпление или са желаели да го обвинят в извършване на такова, повдигане на такова обвинение със сигурност е щяло да се случи след връщането на чужденеца в Г. от Ш. през 2019 г. Фактът, че това не е станало, прави твърденията на чужденеца

неверни и необосновани. Очевидно в случая проблемите на М. П., доколкото такива наистина съществуват са от битов и криминален характер и не могат да обосноват други изводи, освен тези направени от Заместник-председателя на ДАБ. Няма данни оспорващият да е бил преследван заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и за принадлежност към определена социална група или политически убеждения.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

Части от Г. (А. и О.) в настоящия момент не се намират под контрола на правителството, но след войната с Русия през 2008 г. обстановката е спокойна. Страната е член на Съвета на Европа и има перспективи за присъединяване към НАТО. В нея живеят няколко етнически и религиозни групи, но на територията ѝ има верска, политическа и етническа търпимост.

На интернет-страницата за търсене на информация за държавите по произход, поддържана от Европейската служба за подпомагане в областта на убежището www.esoi.net, както и в други релевантни и надеждни източници не се откриха данни за провеждане на военни действия в страната, нито за други обстоятелства, от които да се направят изводи, че обстановката там достига прага на безогледно насилие по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95.

Тези обстоятелство мотивират съда да приеме, че в страната на произход на жалбоподателя има условия за безопасен и нормален живот, а причините за напускането на Г. са със произход, който изключва предоставянето на хуманитарен статут по смисъла на ЗУБ.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че не са налице предпоставки по отношение на М. П. да бъде предоставян статут на бежанец и хуманитарен статут. Оспореният административен акт е законосъобразен, а подадената жалба се явява неоснователна и недоказана.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П., гражданин на Г., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 407 срещу Решение № 1459/14.05.2021 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: